

Обръщение на Българския патриарх Неофит за Въведение Богородично

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

Светлият християнски празник Въведение Богородично, посочен от Православната ни църква като Ден на православната християнска младеж и семейство, е – също както и всеки друг от богородичните празници – ден на чиста духовна радост. На тази радост, с която първи са били удостоени светите богоотци Йоаким и Анна, заедно с останалите свидетели на празнуваното днес от Църквата изумително събитие, и която преживяваме и ние днес, съзерцавайки мислено тригодишната Мариам, изкачваща сама стъпалата на Йерусалимския храм. На Храма, който я приема в обятията си, за да бъде тя подготвена там за отредената ѝ от Божия промисъл роля в дивното тайнство на Боговъплъщението и спасението на човешкия род от греха и смъртта.

Днес е на Божието благоволение предзнаменованието и на човешкото спасение предвестие – в храма Божи се Девата открито явява и Христос на

всички предвъзвестява; към нея нека и ние велегласно да въззовем: радвай се Ти, Която на промисъла на Твореца си изпълнение! (Тропар, гл. 4)

Същевременно днешният празник е и повод за размисъл над някои от най-важните въпроси на християнския ни живот. Решението, взето от приснопамятните архиереи на светата ни Църква в далечната 1929 г., с което те са посветили този Богородичен празник на православната християнска младеж и семейството, не е случайно. В това решение има дълбок смисъл и ясно послание към поколенията. В онези години на духовно объркване, на чужди на православния български дух антихристиянски и антицърковни настроения и влияния, поразили с най-голяма сила младежта и интелигенцията ни, Православната ни църква е посочила тъкмо образа на тригодишната Божия отроковица, влизаща сама в Храма, без необходимост от чужда помощ, като съвършен образец за живот в съгласие с Божията света воля, който живот следва да започва от самото детство на човека.

Тъкмо по този начин е започнал и животът на Божията майка, която е и остава наш неизменен образец и пример във всичко. Днес тя, която е най-драгоценният плод на човешкия род и средоточие на цялата старозаветна праведност, намерила в нея своето най-висше изражение, се посвещава на Бога от самото начало на съзнателния си живот. Нейното съвършенство не е плод от свръхестествена намеса, а резултат от собствените ѝ усилия, от решенията, които тя сама е вземала, и действията, които сама е извършвала, по силата на собствената си воля, подчинена от нея без външна принуда на съвършената воля на Твореца, с ясното съзнание, че волята на нашия Небесен Отец е най-доброто за нас, които сме Негово творение и Негови чеда.

Всичко онова, което е представлявала Пресвета Богородица като човек, е възпитано в Храма, благодарение на личната ѝ вяра и под непосредственото Божие въздействие. В Божия храм, който трябва да е не само място за молитва и богослужение, но и мистичен център на нашия живот. Ето какво са искали да подчертаят и да възпитат и архиереите на светата ни Църква от миналото, когато са избрали и посочили деня на Въвеждането на Божията майка в Храма като Ден на православната християнска младеж и семейство. Защото децата и младежите са бъдещето на всеки народ и всяко общество, а семейството заема първото по важност място сред факторите, въздействащи върху формирането им като личности. Както Божията майка още от най-ранната си възраст е образец за всекиго още от неговото детство, по същия начин и семейството на светите и праведни богоотци Йоаким и Анна следва да бъде образец и пример за подражание от всички родители.

Нека днес, празнувайки Въвеждането в Храма на тази, на която предстоеше да стане нашата небесна Всецарица, да се помолим и за всички наши деца и младежи, за техните родители, за всяко християнско семейство, за всеки и всички, които с едно или друго, по един или друг начин допринасят към възпитаването и възрастването в православните ни християнски ценности и добродетели на бъдещите поколения строители на съвременна България. Да се молим Христос и Неговото свето Евангелие да бъдат в центъра на живота на всеки човек още от най-ранното му детство, защото когато това е така, тогава и цялото ни общество ще възраства духовно и нравствено, с надежда в Божията благодатна помощ и закрила, в мир и благоволение.

Да търсим и да се стремим към детска чистота и непорочност, да се учим от детския порив към Бога и възвишеното, който виждаме в лицето на невръстната Богородица. Да възпитаваме и себе си, и нашите деца и младежи в любов към Бога и към ближния и във всяка спасителна истина на отеческата ни православна християнска вяра. Само тогава ще пребъдем като Божи народ, само тогава ще сме оделотворили заветите и мечтите на родилите ни и възпитали ни във вярата наши наставници.

По молитвите на Пресветата наша Владичица и всякога Дева Богородица, Божията любов и Неговата велика милост да бъдат с всички нас!

Честит и благословен празник!

Честит Ден на православната християнска младеж и семейство!

† НЕОФИТ,

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg